

Ramil olli liggi poolteist jalga laiust. Ugga rani peale olli valjo piltisi nikkertatud, mis tebda kirjumais teggi fui "Murga Jürri" podi, kust enne föik kribbo krabbi kaupa wōis sada. Eesmese pildi peale olli üllestehitud, sudda üks Järvamaa vinas Tallinna turule met läks müma. Üks matruuse teuistuses kawwal kas tulli met östma ja laskis östetud mee onia mütsi panna. Kasikse lükkas cina mütsi pääst ja paari onia meega täidetud mütsi temale pähhe, et messi mõda silmi mahha tilkudes cina silmad finni posii. Kui cinas mehhile tük aega silvui kaewo jures olli pesnud ja jälle watama affas, seal ei olnud enam matros kasxi eggaga mee astjat nähha, mõlemad olliwad faddunud..

"Teise pildi peal olli nähha esel ja koer, sudda mõlemad ühhe rissa mehhile tenistuses ollid. Kooral ei olnud suremat ammetit fui et piddi aufuma ja perremehhile fabba lipputama, siiski istus ta perremehhile laua körwas ja sai mõndasi magusaid sastisi. Esel mõtles sedda nähhes: "Ees perremees jamps ei ole? ta armastab laiska koera enani fui mind, kes ma temale allati tööd teen ja õlgi ja agganaid teiduks saan. Ma wōin ka koera wisti ees püsti farata ja tema kässि ja palgeid lakkuda, agga ful same nähha, kas koercele jõuab minõ ošmel kettisi kanda. Seal astus perremees keggemata õue peale. Esel ajjas fabba selga, affas irnuma, kargas taggumiste jalge peale püstti ja langebas perremehhile faela. Mees peasis sure waewaga

tema käest; üdis suulased appi ja küslik uuluks läbund eesli mahha wopsida. Seal sadding iggalt poolt matsumi eesli selga fui rahhet, tebda aeti lauta, fus ta enne fui päärest eestiks jäi. Eesli sarnatsi tuuma laid on veel tānagi päwal, kes teistele targematele ja wišakamatele middagi hääd ei sowi, waib vmas tõlparrus mõtlewad: "Ma wōissim seddasama tehha. Juhtub sesuggune esel forra rikkaks sama, siis on ta emikse sarnane, kes kuldluissifaga sulpi sõob.

"Pikkemalt olli peegli rani peale üks iisetükklike waana pühha Jürri futsikast üllestehitud, sudda ta hää teggemise tāno ärratoßus. Hunt leidis fulla wainult obbose raipe, affas obbose paljast sõdud fulle kontisi närima ja ei pantud tähhele, et üks terraw lu-tük pödigite kurtku finni jäi. Wanamees ei teadnud, mis äddas piddi teggema. Sõnume-wihaid sadeti iggale pole, fus agga tarkasi ja lausujaid teada, agga ei aitanud siin põbbisemine, muisotamine eggaga lausotud winaga wihtlemine. Kuumilma issand lubbas pole warranduse palgaks sellele, kes tebda surma käest peastaks. Seal tulli wimaks üks kõrge kūbbaraga surg Lihhula linna liggidale, sirtutas pilla nokka pāga tūlkis hundi kurtku ja wenitas kondi kurgust wālia. "Ai, ai!" ulgus hunt: "Siina teggid mulle kibbedat wallo wāhatõmbamisega! Õäna tahhan sulle sedda andeß anda." Kurg tütles: "Tānage önne, et surmast peafite ja tassuge mulle waewa palka!" "Kuulac kergemete liß!" fissendas hunt: "tema tahhab wäloteggemise